

EUROOPA PARLAMENT

2009–2014

Istungidokument

9.2.2011

B7-0105/2011

RESOLUTSIOONI ETTEPANEK

nõukogu ja komisjoni avalduste alusel
vastavalt kodukorra artikli 110 lõikele 2
Euroopa 2020. aasta strateegia

Martin Schulz, Stephen Hughes
fraktsiooni S&D nimel

RE\856678ET.doc

PE459.637v01-00

ET

Ühinenud mitmekesisuses

ET

Euroopa Parlamendi resolutsioon Euroopa 2020. aasta strateegia kohta

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse komisjoni teatist „Iga-aastane majanduskasvu analüüs: Euroopa Liit võtab igakülgseid kriisimeetmeid”;
 - võttes arvesse komisjoni teatist „Euroopa 2020. aastal. Aruka, jätkusuutliku ja kaasava majanduskasvu strateegia”;
 - võttes arvesse eesistujariigi järeldusi pärast Euroopa Ülemkogu 17. ja 18. juuni 2010. aasta kohtumist;
 - võttes arvesse 2000., 2001., 2005., 2006. ja 2007. aasta märtsis ning 2009. aasta detsembris toimunud Euroopa Ülemkogu kohtumiste eesistujariigi järeldusi;
 - võttes arvesse oma 16. juuni 2010. aasta resolutsioone majanduse juhtimise kohta ja ELi 2020. aasta strateegia kohta;
 - võttes arvesse oma 20. oktoobri 2010. aasta resolutsiooni finants-, majandus- ja sotsiaalkriisi kohta;
 - võttes arvesse oma 16. detsembri 2010. aasta resolutsiooni alalise kriisimehhanismi kohta;
 - võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklit 3;
 - võttes arvesse kodukorra artikli 110 lõiget 2,
- A. arvestades, et mitmed liikmesriigid seisavad endiselt silmitsi kasvava tööpuudusega olukorras, kus üle 23 miljoni inimese on töötud ja see arv kasvab, tulenevalt jõuetust majanduskasvust enamikus liikmesriikides jt olulistest maailma piirkondades, põhjustades seeläbi raskeid inimlikke ja sotsiaalprobleeme;
- B. arvestades, et kriis on ilmsiks toonud euroala juhtimissüsteemi nõrgad kohad ning et ühiste kontseptsioonide ja vahendite puudus on toonud kaasa usalduskriisi ning kalliks maksma läinud kõhklused liikmesriikide seas;
- C. arvestades, et alalise kriisimehhanismi loomine euroala finantsstabiilsuse tagamiseks ning komisjoni hiljutised seadusandlikud ettepanekud stabiilsuse ja kasvu pakti reformimiseks ning makromajandusliku ebastabiilsuse järelevalvemenetluse loomiseks on küll vajalikud kuid ebapiisav sammud täisväärtusliku majandus- ja rahaliidu suunas;
- D. arvestades, et ELi 2020. aasta strateegia peaks aitama Euroopal kriisist toibuda ja väljuda sellest tugevamana tänu arukale, jätkusuutlikule ja kaasavale majanduskasvule, mis

põhineb ELi viiel peaesmärgil: tööhõive edendamisel, tingimuste parandamisel innovatsiooni, teadus- ja arendustegevuse jaoks, kliimamuutuste ja energeetika alaste eesmärkide saavutamisel, haridustaseme parandamisel ning sotsiaalse kaasatuse edendamisel, eelkõige vaesuse vähendamise kaudu;

- E. arvestades, et Lissaboni strateegias sätestatakse selgelt, et liit määratleb ja viib ellu oma välistegevust, et toetada arengumaade jätkusuutlikku sotsiaalset, ökoloogilist ja majandusarengut, nähes peaesmärgina vaesuse kaotamist ning toetades kõigi riikide integreerimist maailmamajandusse,
1. väljendab oma sügavat pettumust seoses esimese iga-aastase majanduskasvu analüüsiga; avaldab kahetsust, et majanduskasvu analüüs ja selles sisalduvad poliitilised soovitusel ei täida ootusi kõikehõlmava ja tasakaalustatud pikaajalise ELi strateegia osas praegusest kriisist väljumiseks, tagasipöördumiseks tugeva ja jätkusuutliku majanduskasvu juurde ning liikumiseks inimväärsete töökohtade ning täieliku ja kvaliteetse tööhõive suunas nii pea kui võimalik;
 2. rõhutab, et järjekindlam ja jätkusuutlikum strateegia on eeltingimus selleks, et tugevdada strateegia poliitilist omaksvõttu riikide tasandil ning tagada selle elluviimine ja konkreetsed saavutused;
 3. on seisukohal, et EL vajab lähiaastateks arukamat ja innovatiivsemat majanduspoliitikat, mis parandaks avaliku sektori eelarvet ja taastaks tööhõive, tagades samal ajal sotsiaalse õigluse, kindlustades avalike investeeringute piisava taseme ning säilitades riiklike sotsiaalhoolekandesüsteemide ja kvaliteetsete avalike teenuste rahastamise;
 4. väljendab muret seoses mis tahes algatustega luua uusi vahendeid euroala liikmesriikide majanduspoliitikate tõhustatud koordineerimiseks väljaspool ühenduse raamistikku; on seisukohal, et ELi 2020. aasta strateegia ning praegused arutluse all olevad seadusandlikud ettepanekud majanduse juhtimise osas peaksid tagama parema koordineerimise aluslepingute raames; hoiatab, et töösuhete reguleerimise ja kollektiivlääbirääkimiste vastased rünnakud õhustavad veelgi kodanike usku ja toetust Euroopa projektile;
 5. rõhutab, et EL ja liikmesriikide valitsused peavad juhtima rahanduspoliitika tagasi jätkusuutlikele rööbastele, kaitstes samal ajal lähituleviku majanduskasvu ja tööhõivet järgnevatel aastatel madala investeeringute taseme, kõrge tööpuuduse ja murettekitavalt madala kasvupotentsiaali tingimustes mitmel pool Euroopas; on seisukohal, et komisjoni esitatud ettepanek eelarvete kiirendatud konsolideerimiseks, parandades struktuurset eelarvepositsiooni aastas 1% võrra SKPst, ei võimalda neid probleeme lahendada, kui puuduvad uuenduslikud rahastamisvahendid; nõuab diferentseeritumat ja hoolikamat riigipõhist lähenemisviisi eelarvete konsolideerimisele;

ELi 2020. aasta strateegia peamised eesmärgid ja juhtimine

6. taunib vastuolu juunis kokku lepitud ELi 2020. aasta strateegias väljakuulutatud eesmärkide ning kõigi viie peaesmärgi ja juhtalgatuste saavutamiseks eraldatud vahendite vahel; palub komisjonil esitada ettepanekud praeguse finantsraamistikku

läbivaatamiseks ning töötada välja märkimisväärsed ettepanekud uute omavahendite kehtestamiseks, ilma milleta on ELi 2020. aasta strateegia eesmärkide saavutamine võimatu;

7. väljendab muret seoses komisjoni poolt välja pakutud kümne täiendava meetme ning sellega seonduva järjekindlusetusega viie peaesmärgi saavutamisel, mis Euroopa Ülemkogu püstitas seoses tööhõive määra, uurimis- ja arendustegevuse tingimuste, kasvuhoonegaaside heite vähendamise, haridustaseme tõstmise, sotsiaalse kaasatuse edendamise ja vaesusevastase võitlusega; kordab oma varasemat üleskutset järjekindlaks ja jätkusuutlikuks arengustrateegiaks, mis ühendaks endas majandus-, sotsiaal- ja keskkonnapoliitika tegevuskavad; palub komisjonil oma iga-aastane majanduskasvu analüüs läbi vaadata ning esitada tõeliselt järjekindel lähenemisviis, mis põhineks Euroopa Ülemkogu poolt juunis kokku lepitud viiel peaesmärgil;
8. on seisukohal, et iga-aastane majanduskasvu analüüs ja Euroopa poolaasta raamistik on olulised vahendid majanduspoliitika tõhustatud koordineerimiseks; rõhutab siiski, et need ei tohiks asendada või vähendada olemasolevate, aluslepingute poolt pakutavate vahendite tähtsust, eelkõige üldisi majanduspoliitika suuniseid ja liikmesriikide tööhõivepoliitika suuniseid, mille puhul Euroopa Parlament on vastavalt kas tugevalt kaasatud või temaga konsulteeritakse; väljendab sügavat muret tendentsi üle vähendada nende vahendite üle peetava iga-aastase arutelu tähtsust ning hoiatab, et see kahjustab tõsiselt komisjoni ja nõukogu kinnitatud eesmärki suurendada isevastutust ja demokraatlikku kontrolli;
9. soovib tungivalt nõukogul ja komisjonil tunnistada Euroopa Parlamendi põhirolli Euroopa poolaasta protsessis, mis tuleb sõnastada institutsioonidevahelises kokkuleppes, millega määratakse kindlaks ja sõnastatakse edasine demokraatlik ja tõhus toimimisviis;
10. on seisukohal, et ELi 2020. aasta strateegia kinnitatud eesmärkide saavutamisel ei saa lubada uuenduslikest rahastamisvahenditest tulenevaid uusi võimalikke ja märkimisväärsed tulused ignoreerida; palub seetõttu komisjonil esitada ettepanek laiapõhjalise ja ambitsioonika eurovõlakirjade süsteemi loomiseks, eesmärgiga luua tõhus kaitsekilp euro ja üldisemalt eurotsooni riikide kaitseks, saavutada ülikvaliteetne avalik võlakirjaturg ja intressimäärade võimalikult madalad tasemed, ning üleeuroopalise finantstehingute maksu loomiseks, et piirata spekulatsiooni ja kahjulikke kauplemismudeleid finantsturgudel, vähendada hindade liigset volatiilsust, anda finantssektorile stiimuleid pikaajaliste, reaalmajandusele lisaväärtust võimaldavate investeeringute tegemiseks ning anda oma õiglane panus kriisiga kaasnenud kuludesse ja liikmesriikide rahanduse jätkusuutlikkusse;
11. nõuab pikaajalise investeeringute strateegia loomist, mis põhineb paremini koordineeritud ELi ja riikliku tasandi eelarvemeetmetel, eelkõige Euroopa poolaasta protsessi raames; nõuab Euroopa Investeerimispanka ja Euroopa Rekonstruktsiooni- ja Arengupanga rolli tugevdamist infrastruktuuri, rohelistesse tehnoloogiatesse, innovaatikasse ning väikestesse ja keskmise suurusega ettevõtetesse investeerimise toetamisel, tagamaks seda, et Euroopa Investeerimispanka ja Euroopa Rekonstruktsiooni- ja Arengupanga tegevuspõhimõtted on kooskõlas ELi tegevuspõhimõtetega ja nad annavad oma tegevusest aru parlamendile; nõuab avaliku ja erasektori partnerluse Euroopa raamistiku

loomist;

12. on veendunud, et realistlik tööhõive ja majanduskasvu strateegia ELi tasandil peab leidma tasakaalu eelarvedistsipliini tagamise ja majanduskasvu tugevdamise vahel; rõhutab sellega seoses vajadust luua selge seos praegu arutluse all oleva majandusjuhtimise alase paketi ja ELi 2020. aasta strateegia vahele; on samas veendunud, et majanduskasvu ja tööhõive strateegiat ei tohi kahjustada praegune lühiajaline lähenemisviis eelarvete konsolideerimisele, vaid et pigem tuleks seda täielikult tunnustada stabiilsuse ja kasvu pakti raames, võttes nõuetekohaselt arvesse avalikke investeringuid selle sihtmärkidesse; palub ühtlasi komisjonil tagada kõikide sotsiaalpartnerite täielik osalemine Euroopa poolaasta protsessis, et suurendada liikmesriikide isevastutust selles;
13. tuletab meelde, et kõrge tööhõivemäär ja sotsiaalne kaasatus tuleb saavutada kvaliteetsete töökohtade abil; on sügavalt mures komisjoni lähenemisviisi pärast, mis vastandub sotsiaalkaitsele, kõrgele tööhõive tasemele ja tugevale majanduskasvule; on seisukohal, et ELi 2020. aasta strateegia täielikuks saavutamiseks on kiiremas korras vaja seadusandlikke algatusi töötajate õiguste kaitseks;
14. rõhutab, et viimase kümnendi majanduskasvu ajal jäi palkade kasv enamikus liikmesriikides tootlikkuse tõusule alla; nõuab seetõttu, et osana taastumisest tagataks õiglased ja korralikud palgad ja kindlustataks sotsiaalkaitse süsteeme, kindlustades nii pikaajalise ja jätkusuutliku majanduskasvu; on seisukohal, et tööjõu maksustamise laussoodustused ei ole jätkusuutlikud ning seetõttu tuleks need suunata toimetulekuraskustega rühmadele, madala tasuvusega äriühingutele ja pikaajalise kvaliteetse tööhõive loomisele;
15. tunnistab, et ühtse turu süvendamine on ELi 2020. aasta strateegia raames üliolulise tähtsusega finants- ja majanduskriisist ülesaamisel, sillutades teed jätkusuutlikule majanduskasvule, tööhõivele, sotsiaalsele kaasatusele ja paremale konkurentsivõimele; tuletab meelde ühtse turu akti püüdlusi tervikliku lähenemisviisi poole, et tagada paremad majandustulemused ja tugevdatud sotsiaalne mõõde ning samas taastada usaldus, asetades kodanikud ühtse turu keskmesse; väljendab kahetsust, et iga-aastane majanduskasvu analüüs ei kasuta ühtse turu osas samasugust lähenemisviisi;
16. palub komisjonil asuda juhtima protsessi, mis teise finantsteenuste tegevuskava abil muudaks Euroopa finantsteenuste reguleeriva ja järelevalveraamistiku globaalseks võrdlusaluseks meetmetele, mis säilitavad tasakaalu läbipaistvuse ja turu tõhususe vahel, kaitstes uute finantskrahhide ja spekulatiivsete mullide eest, tagades samas, et finantssektor täidab oma funktsiooni kapitali hankimisel ja majandusliku arengu saavutamisel; on seisukohal, et kriisi õppetundidest seoses riigipoolse tingimusteta toetusega pödurale erasektorile ei ole veel kõiki järeldusi tehtud, ning palub komisjonil viia läbi põhjalik analüüs finantskriisi kontekstis antud riigiabi mõjude kohta;

Juhtalgatused arukaks, jätkusuutlikuks ja kaasavaks majanduskasvuks

17. võtab teadmiseks viis komisjoni poolt vastuvõetud juhtalgatust ELi 2020. aasta strateegia peamiste eesmärkide saavutamiseks; peab kahetsusväärseks järjepidevuse puudumist ja

kattuvust nende algatuste ning olemasolevate vahendite ja ettepanekute vahel; rõhutab, et seda juhtalgatuste kogumit on võimalik saavutada vaid konkreetsete ja järjepidevate seadusandlike ettepanekute abil;

18. rõhutab, et tugevad sotsiaalkaitstesüsteemid, investeeringud aktiivsesse tööturupoliitikasse ning haridus- ja koolitusvõimalused kõigile on tööpuuduse vähendamiseks ja pikaajalise tööturult tõrjutuse ennetamiseks hädavajalikud; tervitab „Uute oskuste ja töökohtade tegevuskava”, kuid hoiatab, et turvalist paindlikkust ei ole võimalik kohaldada liikmesriikides, kus on vähe lootust sotsiaalkaitstesüsteemide tugevdamiseks eelarvepiirangute ja makromajandusliku ebastabiilsuse tõttu, ning on seisukohal, et tööturu killustamise vähendamiseks tuleb pakkuda piisavat turvalisust töötajatele kõikide lepinguliikide puhul, eelkõige haavatavamatele rühmadele; rõhutab, et mis tahes tööturureforme tuleb läbi viia võimalikult suure sotsiaalse konsensuse alusel, sõlmides lepingud tööturu osapooltega nii riiklikul kui ka ELi tasandil; väljendab erilist muret teenuskaubanduse üldlepingu (GATS) 4. tarneviisi alusel sõlmitud kaubanduslepingute võimaliku mõju pärast Euroopa tööturgudele ja palub seetõttu komisjonil enne mis tahes kaubanduslepingu sõlmimist algatada mõjuhinnang, kaasates tööturu osapooled nii riiklikul kui ka ELi tasandil;
19. tervitab ettepanekuid vaesuse ja sotsiaalse tõrjutuse vastu võitlemise Euroopa tegevusprogrammi vastuvõtmiseks, kuid nõuab konkreetsemaid meetmeid sotsiaalse kaasatuse saavutamiseks, eeskätt tugevdades sotsiaalse avatud koordineeritud meetodit kui strateegiat, mis hõlmab riiklikke ja kohalikke sidusrühmi, eriti neid, kes kogevad vaesust ja sotsiaalset tõrjutust; nõuab tungivalt, et komisjon ja nõukogu kinnistaksid õigustel põhinevat lähenemisviisi, millega rakendatakse põhiõiguste hartat ja horisontaalset sotsiaalklauslit (ELi toimimise lepingu artikkel 9), tagamaks et kõik poliitikavaldkonnad annaksid oma positiivse, mitte negatiivse panuse vaesuse vähendamise eesmärgi;
20. toetab lähenemisviisi tõsta Euroopa 2020. aasta strateegia seitsme juhtalgatuse seast esile suunatud ja järjepidev uus tööstuspoliitika; tervitab selgelt väljendatud kohustust konsolideerida Euroopa Liidu tööstuslik baas; rõhutab vajadust sektoripõhise tööstuspoliitika järele, et anda Euroopa põhitööstustele oluline tõuge, integreerides selleks eri poliitikad innovatsiooni, teadusuuringute rahastamise, näidisprojektide, konkurentsiõiguse, ühtse turu eeskirjade, kaubanduspoliitika ja keskkonnaalaste kohustuste valdkonnas; palub komisjonil esitada konkreetset seadusandlikud ettepanekud, mis võimaldaks saavutada tööstuse ülemineku vähese CO₂-heitega ja jätkusuutlikule majandusele;
21. rõhutab, et Euroopa tööstuse jätkusuutlik areng on saavutatav ainult intensiivses dialoogis töötajatega ning et tuleviku vajadustele vastav tööstuspoliitika vajab innovatsiooni, arukat ümberkorraldamist, protsesside täiustamist ja kvalifikatsioonistandardite väljatöötamist, mis kõik võivad töötajate osalemisest;
22. väljendab heameelt digitaalarengu tegevuskava ettepanekute üle, kuid tuletab meelde oma varasemat nõudmist tervikliku tegevuskava järele koos selles sisalduva ajakava ja eesmärkidega, et saavutada kiiresti käegakatsutavad tulemused võrgu neutraalsuse valdkonnas ja interneti infosisu ja teenuste ühtne turg, mis oleks avatud ja eduka

digitaalse ühiskonna huvides, ning ületada digitaalne lõhe;

23. on seisukohal, et innovatsioon on vajalik edasiviivate ja arenevate sektorite jaoks, omades otsustavat tähendust konkurentsile rajatud turul, ning et tugeva ja konkurentsivõimelise Euroopa seisukohalt on see liikumapanevaks jõuks ka traditsioonilistes tööstussektorites;
24. tervitab innovatiivse liidu juhtalगतust kui liikumapanevat jõudu ELi 2020. strateegia eesmärkide saavutamisel; on seisukohal, et innovatiivsele liidule suunatud püüdlusi tuleks toetada teadustegevuse rahastamise suurendamisega; rõhutab, et suured teadus- ja arendusprojektid, tähtsad energiainfrastruktuuri investeeringud, ELi uus kosmosepoliitika pädevus ja ELi innovatsioonipoliitika rahastamine nõuavad kindlat, usaldusväärset ja püsivat ELi rahalist toetust; väljendab siiski muret selge seose puudumise pärast innovatsioonialaste partnerluste ja Euroopa Innovatsiooni- ja Tehnoloogiainstituudi vahel;
25. tervitab ressursitõhusa Euroopa juhtalगतust ning analüüse selle kohta, kuidas tagada, et valdkondade nagu energeetika, kliimamuutus, teadus- ja uuendustegevus, tööstus, transport, põllumajandus, kalandus ja keskkonnapoliitika pikaajalised strateegiad annaksid tulemusi ressursitõhususe alal; nõuab tungivalt, et komisjon töötaks kiiresti välja ambitsioonika ettepaneku ressursitõhususe kohta, mille eesmärgiks oleks siduvate eesmärkide ja konkreetsete sihttasemetega saavutamine;
26. toonitab, kui tähtis on ühendada kliimamuutuste vastane võitlus kohustusega vähendada meie üldist ökoloogilist jalajälge, püüdes säilitada loodusvarasid, sest ökoinnovaatilised tehnoloogiad ja vähese CO₂-heitega alternatiivsed energiaallikud sõltuvad nappidest ressurssidest;
27. rõhutab sellise meetme olulisust, mille abil Euroopa 2020. aasta strateegia rakendamisel edendatakse ja arendatakse ressursitõhusust ning säästvat tootmist ja tarbimist seoses bioloogilise mitmekesisuse säilitamisega; rõhutab vajadust lülitada sellesse kasutatud ressursside ja ressursside tootlikkuse tulemuslik mõõtmine;
28. tuletab meelde tõeliselt ühise, efektiivse ja jätkusuutliku Euroopa energiapoliitika olulist rolli ELi 2020. aasta strateegias; rõhutab, et ELis tuleb energiat tarbida palju efektiivsemalt ning energia kogutarbimine peab vähenema, kutsub seetõttu komisjoni üles kehtestama 20 %-lise energiasäästu eesmärgi 2020. aastaks; kutsub komisjoni üles esitama õigusakti ELi heitkoguste edasiseks vähendamiseks;
29. kutsub komisjoni üles koostama ELile aastaks 2050 tõeliselt progressiivse energiapoliitika, mis lahendaks mitmeid probleeme, sh varustuskindlus, energiasääst, jätkusuutlikkus, aga ka tarbijaõigused ja vaesus; rõhutab, et eesmärk hankida 2050. aastaks 95% energiast taastuvatest energiaallikatest peaks olema ELi energiapoliitika põhiline prioriteet ning selleks tuleb ELi 2020. aasta strateegia raames tagada iga-aastaste investeeringute kahekordne kasv; kutsub üles täielikult renoveerima ja moderniseerima Euroopa energiavõrke, et suurendada taastuvenergia võrkjuhtimist, vähendada energiakadusid ja suurendada tarbijajärelevalvet, rakendades selleks arukaid lahendusi; rõhutab, et selle saavutamiseks tuleb suurendada rahalist toetust nii Euroopa, riigi kui ka piirkondlikul tasandil, ja palub komisjonil teha konkreetsete ettepanekud, kuidas

lahendada puuduliku rahastamise probleem seoses võrgutaristuga;

30. kutsub komisjoni üles kiirendama energia maksustamise direktiivi läbivaatamist, eesmärgiga seada energiatoodete maksustamise põhikriteeriumiteks CO₂ heitkogused ja toote energiasisaldus, selleks et stimuleerida üleminekut süsinikuvabadele ning säästvatele ja taastuvatele energiaallikatele ning järk-järgult nihutada maksukoormust töajõusektorilt tegevustele, mis saastavad keskkonda, tekitavad suurel hulgal kasvuhoonegaaside heidet või kasutavad märkimisväärsel hulgal ressursse;
31. tuletab meelde, et EL peab investeerima ulatuslikult transpordinfrastruktuuri, näiteks TEN-T võrkudesse, et kiirendada majanduskasvu, parandada sotsiaalset ja territoriaalset ühtekuuluvust ning luua säästev ja koostalitlusvõimeline transpordisüsteem; juhib tähelepanu vajadusele suunata üleeuroopalise transpordivõrgu suuniste läbivaatamise käigus kauba- ja reisijavood ümber säästvamate transpordivõrgude suunas;
32. tuletab meelde oma varasemat nõudmist koostada transpordisektori jaoks teadusuuringute ja tehnoloogia kava, mille prioriteediks peaksid olema transpordi CO₂ heitkoguste vähendamine, tarneahela läbipaistvuse ja transpordi ohutuse ning turvalisuse suurendamine ja liikluskorralduse parandamine;
33. tuletab meelde peamiste eesmärkide tähtsust hariduse ja koolituse alal, et suurendada tööhõivet, toetada elukestvat õpet ja aidata eelkõige noortel leida tööd; nende eesmärkide saavutamiseks tuleks eelkõige pöörata tähelepanu võimalustele pakkuda noortele piisavat rahalist toetust ning hõlbustada nende üleminekut õppimiselt ja koolituselt tööellu; avaldab kahetsust eesmärkide puudumise pärast selles valdkonnas;
34. avaldab heameelt juhtalgatuse „Noorte liikuvus” üle; rõhutab vajadust toetada rahaliselt kõiki noori sotsiaalse kaasatuse edendamiseks;
35. on seisukohal, et sooline võrdõiguslikkus on keskne eesmärk ELi 2020. aasta strateegia püüdluste saavutamisel; kutsub seetõttu üles naiste täielikule osalemisele tööturul, jõudes esmalt naiste 75% tööhõive määrani aastaks 2020, ja naistöötajate täielikule kaasamisele kutseõppes, eeskätt keskkonnahoidlikele töökohtadele uue säästva majanduse huvides; nõuab ka õigusloomeprogrammi meeste ja naiste praeguse palgavahe kaotamiseks tempoga 1% aastas, et saavutada eesmärk vähendada seda 10% aastaks 2020; nõuab, et ELi 2020. aasta strateegia sisaldaks ka eesmärki vähendada naiste vaesust Euroopa Liidus, kuna 17% naistest liigitub vaesuses elavaks, peamiselt üksikemad, naissoost sisserändajad ja vanemad naised;
36. tuletab meelde, et ELi 2020. aasta strateegia ning ühtekuuluvuspoliitika on omavahel tihedalt seotud ning vajadus piisaval määral rahastada juhtalgatusi ei tohiks kaasa tuua ühtekuuluvuspoliitika jaoks mõeldud ressursside vähenemist; leiab eriti, et suurem ühtekuuluvus on Euroopa majanduslikuks ja sotsiaalseks heaoluks pikas perspektiivis ülimalt oluline;
37. võtab teadmiseks komisjoni kavatsuse süvendada Euroopa kaubandusalast tegevust ja keskenduda eelkõige käimasolevate mitme- ja kahepoolsete kaubanduslääbirääkimiste lõpuleviimisele; tuletab meelde, et ELi esimeseks prioriteediks peab jääma

mitmepoolsus; on sügavalt veendunud, et kogu maailma arengule suunatud uue ülemaailmse juhtimise raames tasakaalustatuma ning õiglasema majandussüsteemi loomiseks tuleb mitmepoolse kaubanduse raamistikku tõhustada ja reformida; nõuab, et kõikidel kaubanduslääbirääkimistel tuleks austada arengumaade erilise ja eristava kohtlemise põhimõtet;

38. rõhutab vajadust muuta ELi kaubanduspoliitika tõeliseks töökohtade loomise, vaesuse kaotamise ja ülemaailmse säästva arengu vahendiks; on kindlalt veendunud, et ELi poliitika sise- ja välisaspektide sidusus on hädavajalik ning uue kaubanduspoliitika kujundamine peab olema kooskõlas tugeva töökohti loova tööstuspoliitikaga, et tagada majanduskasv ning luua rohkem ja paremaid töökohti;
39. palub komisjonil näha ette avatud dialoog Euroopa Parlamendi ja kodanikuühiskonnaga, eelkõige sotsiaal- ja keskkonnastandardite ja WTO reformi küsimustes; nõuab lisaks, et kõik ELi kahepoolsed või piirkondlikud kaubanduskokkulepped, mille üle toimuvad praegu läbirääkimised, sisaldaksid õiguslikult siduvaid sotsiaal- ja keskkonnasätteid, eriti Rahvusvahelise Tööorganisatsiooni (ILO) määratletud põhiliste töönormide ja teiste inimväärse töö aspektide rakendamise kohta; nõuab samuti, et kõikidesse ELi poolt sõlmitavatesse rahvusvahelistesse kaubanduslepingutesse tuleb lisada kohustuslik ettevõtete sotsiaalse vastutuse säte;
40. on seisukohal, et ELi tulevane investeerimispoliitika peab edendama investeringuid, mis on jätkusuutlikud, austavad valitsuste õigust anda avalikes huvides korraldusi ning edendavad investeringute objektiks olevates ettevõtetes kvaliteetseid töötingimusi;
41. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon Euroopa Komisjonile ja Euroopa Ülemkogule.